ART. 1 KONKURRANSEUTSTILLINGER

I samsvar med artikkel 1.4 i F.I.P.s generelle reglement for bedømmelse av konkurranseeksponater på F.I.P.-utstillinger (GREV), er dette spesialreglementet utarbeidet for å utfylle de nevnte prinsippene når det gjelder posthistorie. FIPs retningslinjer for bedømmelse av posthistoriske eksponater gir ytterligere informasjon om hvordan posthistoriske eksponater ideelt sett bør utformes og bedømmes.

ART. 2 KONKURRANSE-EKSPONATER (jf. GREV Art. 2)

Posthistoriske eksponater inneholder materiale som er befordret av og har tilknytning til offisielle, lokale eller private posttjenester. De er inndelt i tre typer:

Type 2A Posthistoriske eksponater: Disse vektlegger og viser vanligvis postbefordringsruter, portosatser, påskrifter og stempler, postale bestemmelser, bruksområder og andre postale aspekter, tjenester, virkemidler og aktiviteter som har betydning for å vise utviklingen av posttjenester gjennom tidene.

Type 2B Posthistoriske eksponater: Stempeleksponater (Markofili) omhandler og viser klassifisering og/eller studier av postale påskrifter og stempler som har tilknytning til offisielle, lokale eller private posttjenester på brev, brukte frimerker og andre postale dokumenter.

Type 2C Posthistoriske eksponater: Eksponater med historiske, sosiale og spesialstudier viser samspillet mellom postsystemet og historie, samfunn, hendelser, handel eller et områdes historiske geografi, samt virkningene postsystemet har på menneskeheten og/eller menneskeheten har på postsystemet (se andre eksempler i artikkel 3.2).

ART. 3 PRINSIPPER FOR OPPBYGGING AV EKSPONATER (jf. GREV Art. 3)

3.1 Posthistoriske eksponater av Type 2A og 2 B består av brukte brev, brukt helpost, brukte frimerker og andre postale dokumenter. Objektene skal være presentert slik at de illustrerer en balansert disposisjonsplan som en helhet, eller slik at de dekker et posthistorisk emne. Med sjeldne unntak er utkast og prøvetrykk, ubrukte frimerker og ubrukt helpost irrelevante. Hvis de tas med må bruken begrunnes.

3.2 Eksempler på posthistoriske emner er:

1. Utvikling eller drift av én eller flere posttjenester og -systemer innenfor et land, et distrikt eller en region, eller mellom land og kontinenter
2. Praktisk bruk av postlovgivning, regler og forskrifter og/eller spesifikke posttjenester
3. Posttjenester før innføring av frimerker
4. Portosatser
5. Postbefordringsruter
6. Militærpost, feltpost, beleiringspost, krigsfangepost, sivil og militær interneringspost
7. Skipspost, jernbanepost, og/eller post på innsjøer, elver og kanaler

8. Alle former for reisende postkontorer
9. Katastrofepost
10. Desinfisert post
11. Sensurpost
12. Portobelagte forsendelser
13. Postautomasjon
14. Postagenter og speditører
15. Tjenestepost, portofri post

3.3 Et stempeleksponat (Type 2B) er primært organisert etter poststempler og/eller andre postale påskrifter. Et slikt eksponat kan dekke enhver periode i posthistorien fra tiden før frimerker ble innført og frem til i dag.

3.3.1 Et stempeleksponat kan omfatte alle typer stempler og annulleringer, inkludert håndskrevne påskrifter, påført av offentlige eller private posttjenester. Studiet kan omfatte stempelets funksjon, bruksperiode, bruksted, farge, tilstand eller andre endringer over tid, samt andre aspekter ved stemplene eller påskriftene. Emnene kan omfatte tjenestestempler eller påskrifter knyttet til tjenester som rekommandasjon, skipspost, reisende postkontorer, desinfeksjon og instruksjonspåtegnelser.

3.3.2 Stemplene bør være så tydelige som mulig, og all vesentlig tekst må være fullstendig. Når stempeleksponater er basert på annulleringsstempler, bør disse være komplette og fortrinnsvis sitte på brev eller andre forsendelser. Generelt bør fragmenter av avtrykk unngås, det samme gjelder unødvendig gjentakelse av samme stempel, med unntak av tidlige og sene datoer for å dokumentere bruksperioden.

3.4 I tillegg til materiale som er egnet for Type 2A og 2B kan eksponater med historiske, sosiale og spesialstudier (Type 2C) inneholde materiale som er utarbeidet av næringslivet og samfunnet ellers til bruk i det postale systemet og kan omfatte ikke-postalt materiale når det er relevant for eksponatets emne. Det ikke-postale materialet bør innarbeides i eksponatet på en avbalansert og hensiktsmessig måte slik at det ikke overskygger det postale materialet.

Eksempler på historiske, sosiale og spesialstudier omfatter:
1. Telegramtjenester
2. Lykkønskningskort (inkludert Valentines)
3. Illustrerte reklamekonvolutter brukt i et postsystem
4. Studier av postverkets innvirkning på handel, samfunn og næringsliv, samt næringslivets tilpasning av materiell til bruk i postsystemet
5. Historiske studier
6. Studier i forbindelse med en begivenhet eller en historisk milepæl

3.5 Alle posthistoriske eksponater skal kunne monteres i standard utstillingsrammer.
Enhver type posthistorisk eksponat kan inneholde kart, trykk, forordninger, illustrasjoner – for eksempel på bildesiden av et postkort – og lignende tilhørende materiale. Slike elementer bør brukes med måte og må ha en direkte og vesentlig tilknytning til det valgte emnet og til posttjenestene som beskrives i eksponatet.

3.6 Planen eller konseptet og strukturen for alle typer av posthistoriske eksponater skal forklares tydelig (jf. GREV, artikkel 3.3). Ethvert posthistorisk eksponat må ha et innledende ark med en tittel som samsvarer med eksponatets konsept. Posthistoriske eksponater bør fortrinnsvis ha en tydelig "rød tråd"; det vil si at de bør fortelle en helhetlig og logisk oppbygd historie med utgangspunkt i et posthistorisk emne. Titler og fremstillingsmåter som fokuserer på eller er strukturert rundt frimerker bør unngås (f.eks. "bruk av utgave xyz på konvolutter" organisert etter frimerkene, f.eks. etter valør). Slike eksponater kan bli overført til en passende klasse, typisk den tradisjonelle klassen.

3.7 All tekst må være kortfattet og tydelig. For å gi best mulig forståelse av et posthistorisk eksponat kan det imidlertid være hensiktsmessig med mer tekst, ettersom utstilleren forventes å vise kunnskap om alle relevante aspekter ved de viste objektene. Materiale som ikke er posthistorisk eller filatelistisk, kan inkluderes som støttedokumentasjon dersom slikt materiale i vesentlig grad bidrar til forståelsen av det posthistoriske emnet.

ART. 4 BEDØMMELSESKRITERIER (Jf. GREV Art. 4)

4.1 Posthistoriske eksponater skal bedømmes av godkjente spesialister innen sine områder og i samsvar med Seksjon V (Art. 31-47) i GREX. (Jf. GREV Art. 5.1). Det finnes betydningsfulle og viktige emner og posthistoriske utstillingseksponater, og dermed muligheter for å oppnå høye poengsummer, fra alle tidsperioder.

4.2 Alle posthistoriske eksponater må inneholde et innledningsark (se artikkel 3.3 ovenfor). Innledningsarket bør som et minimum inneholde følgende:

- Eksponatets tittel;
- En beskrivelse av eksponatets formål (hva som er inkludert i eksponatet, og i enkelte tilfeller hva som er utelatt);
- En beskrivelse av eksponatets omfang (start- og sluttpunkt, samt begrunnelse for disse begrensningene); og
- En plan som viser eksponatets oppbygging, inndelt i kapitler eller avsnitt.

Hvis plassen tillater det, kan innledningsarket også inneholde:

- En oversikt over utstillers egen forskning på området (med henvisninger til artikler eller litteratur);
- En liste over de viktigste – og helst lett tilgjengelige – litteraturreferansene;
- Kort, presis og relevant generell posthistorisk informasjon om emnet;
- Dersom utstilleren benytter et hierarki av tekst- og/eller avsnittsstiler for å markere ulike informasjonsnivåer, bør denne strukturen forklares på innledningssiden; og
- Eventuell annen informasjon utstilleren mener kan hjelpe dommerne med å forberede seg på bedømmelsen av eksponatet.

4.3 For Type 2A og 2B posthistoriske eksponater og stempeleksponater gjelder følgende poengtall, som juryen skal bruke for å komme fram til en balansert bedømmelse (Jf. GREV Art. 5.2):

1.	Behandling (20) og emnets filatelistiske betydning (10)	30
2.	Filatelistiske og andre relevante kunnskaper, personlige studier og forskning som viser nye resultater	35
3.	Tilstand (10) og sjeldenhet (20)	30
4.	Presentasjon	5
		100

4.4 For eksponater med historiske, sosiale og spesialstudier (Type 2C) vil både filatelistisk og historisk betydning, kunnskaper og personlig forskning bli vurdert etter følgende poengtall for at juryen skal komme fram til en balansert bedømmelse (Jf. GREV Art. 5.2):

1.	Behandling (20) og betydning (filatelistiske 5 og historiske og sosiale aspekter 5)	30
2.	Filatelistiske, historiske og sosiale kunnskaper, personlige studier og forskning (20 for filatelistiske og 15 for historiske aspekter)	35
3.	Tilstand (10) og sjeldenhet (20)	30
4.	Presentasjon	5
		100

4.5 Alle eksponater vil bli bedømt med poeng for hvert av kriteriene ovenfor. Disse vil bli ført på et godkjent skjema.

4.6 Ved bedømmelse av "behandling" i et eksponat skal det legges vekt på i hvilken grad utstilleren evner å (a) skape et balansert eksponat som er karakteristisk for den valgte tittelen og planen, (b) skape en struktur i eksponatet som er logisk og lett å følge, og (c) unngå unødvendig gjentakelse (ref. GREV 4.5).

4.7 "Betydningen" av et eksponat bestemmes både av den generelle betydningen av eksponatets emne (5 poeng) og av selve eksponatets betydning i forhold til det valgte emnet (5 poeng). (ref. GREV 4.6)

4.8 Filatelistisk, historisk og sosial kunnskap, samt personlige studier og forskning dokumenteres gjennom objektene utstilleren har valgt å vise og deres forklarende tekster. Personlige studier vises gjennom en grundig analyse av de utstilte objektene. Personlig forskning innebærer presentasjon av nye fakta knyttet til det valgte emnet. Kun filatelistisk og relatert kunnskap, personlige studier og forskning som dokumenteres av objektene i eksponatet og deres tilhørende beskrivelser kan bedømmes. (ref. GREV 4.7)

4.9 "Tilstand" krever en vurdering av kvaliteten på det utstilte materialet sett i forhold til standarden på materiale som finnes for det valgte emnet. God tilstand, rene og tydelige stempler og andre postale påskrifter samt objektenes generelle utseende skal belønnes, mens dårlig kvalitet vil føre til lavere poengsum. Tilstanden må vurderes i forhold til den vanlige samlerkvaliteten for emnet (standardkvalitet = ca. 70 % av poengsummen). For å oppnå høyeste poengsum må også krevende materiale være i utmerket stand. Dersom det ikke finnes krevende materiale, kan maksimalt 80 % av poengsummen oppnås. Ettersom tilstanden for posthistorisk materiale kan variere betydelig avhengig av land, tidsperiode og

transportforhold, skal dommerne imidlertid alltid vurdere tilstanden i forhold til den beste kvaliteten som er oppnåelig. (jf. GREV 4.8)

4.10 Sjeldenhet er direkte knyttet til de filatelistiske objektene som vises, og til materialets relative knapphet. Sjeldenhet knyttes dermed primært til hvor mange eksemplarer som finnes og i hvilken sammenheng objektet er sjeldent, men ikke direkte til objektets pris. På detaljnivå vil nesten ethvert posthistorisk objekt være unikt; derfor vurderes det relative sjeldenhetsnivået. Eventuelle opplysninger om sjeldenhet bør spesifisere nøyaktig hvilke aspekter ved konvolutten som gjør den til "én av X registrerte". Uten en slik spesifikasjon er betegnelsen "én av X registrerte" til liten nytte for posthistoriske dommere eller publikum (jf. GREV 4.8). I posthistoriske eksponater bør sjeldenhet primært vurderes ut fra objektets posthistoriske egenskaper. En sjelden portotakst, rute eller et sjeldent poststempel er derfor vanligvis viktigere ved vurdering av sjeldenhet i posthistoriske eksponater enn et vanlig posthistorisk objekt frankert med et sjeldent frimerke.

4.11 Presentasjonen bør understøtte eksponatets oppbygging gjennom sin generelle utforming og oversiktlighet. Presentasjonsmåten bør fremheve materialet på best mulig og balansert måte – både på det enkelte ark, i en rad, i rammen og gjennom hele eksponatet (jf. GREV 4.9).

ART. 5 AVSLUTTENDE BESTEMMELSER

5.1 I tilfelle av uoverensstemmelser i oversatt tekst har den engelske originaltekst forrang.

5.2 Dette spesialreglementet for vurdering og bedømmelse av posthistoriske eksponater ble vedtatt av FIPs 78. kongress i Macao 1. juli 2026. Det trer i kraft fra og med 1. juli 2026 og skal gjelde for alle utstillinger som finner sted etter 1. januar 2027 og som har beskyttelse, anbefaling eller støtte av FIP.